

ZASADY OPISU ZBIORÓW MUZEUM GEOLOGICZNEGO PIG-PIB

Rozdział I

Księgi inwentarzowe

1. Księgi inwentarzowe zawierają możliwe do ustalenia, następujące dane identyfikacyjne:
 - a) datę przyjęcia kolekcji,
 - b) numer kolejno napływającej kolekcji,
 - c) numer pozycji nabytków w danym roku (z początkiem roku zaczyna się od numeru 1),
 - d) nazwa i opis ogólny zbioru (nazwa kolekcji, w przypadku opublikowania – dane publikacji),
 - e) nazwisko autora kolekcji,
 - f) podstawę przyjęcia kolekcji (droga służbowa, dar, wymiana, kupno itp.),
 - g) cenę okazów w przypadku kolekcji zakupionych,
 - h) miejsce przechowywania kolekcji,
 - i) numer inwentarzowy kolekcji,
 - j) liczba pozycji w wykazie szczegółowym,
 - k) uwagi.
2. W księgach inwentarzowych wpisuje się napływające kolekcje i okazy nadając im numer inwentarzowy:
 - a) w Księdze Nabytków wpisuje się kolekcje nadając im kolejny numer poszczególnych działów, ciągły przez wszystkie lata. Przy inwentaryzacji działowej numer inwentarzowy tworzy się wpisując nadany numer kolekcji pisany liczbą arabską z numerem działu pisany liczbą rzymską.
Dla poszczególnych działów numery inwentarzowe kolekcji będą wyglądały następująco:
 - dla działu surowców – np. nr kolekcji 125. I
 - dla działu paleozoologiczno-stratygraficznego – np. 1245.II
 - dla działu paleobotaniczno-stratygraficznego – np. 12.III.
 - dla działu zbiorów dokumentacyjnych do szczegółowego zdjęcia geologicznego – np. 125.V.
 - dla działu geologii dynamicznej i zbiorów różnych – np. 12.VI.
 - dla działu mikropaleontologicznego – np. 125.VIII.
 - b) w Księgach Wymiennych wpisuje się pojedyncze okazy nadając im kolejny numer dla odpowiedniej księgi, ciągły przez wszystkie lata. Przy inwentaryzacji ciągłej, numer inwentarzowy w odpowiedniej KW tworzy się wpisując kolejny numer okazu, pisany liczbą arabską z symbolem literowym odpowiedniej KW.
Dla poszczególnych okazów z odpowiednich KW numery inwentarzowe będą wyglądały następująco:

- okazy ze zbiorów wymiennych mineralogicznych , np. 125 Wm
- okazy ze zbiorów wymiennych petrologicznych – np. 125 Wp
- okazy ze zbiorów wymiennych paleozoologicznych – np. 125 Wpz
- okazy ze zbiorów wymiennych paleobotanicznych – 125 Wpb

Rozdział II

Wykazy szczegółowe

1. Wykaz szczegółowy tworzy się dla kolekcji i zawartych w niej okazów.
2. Wykazy szczegółowe zawierają możliwe do ustalenia, następujące dane identyfikacyjne:
 - a) dla kolekcji:
rok przyjęcia, dział, numer inwentarzowy, pozycja Księgi Nabytków, nazwisko autora/autorów kolekcji, tytuł pracy/numer projektu) do której kolekcja się odnosi albo publikacji, nazwa arkusza map, z których pochodzi materiał oraz miejsce przechowywania.
 - b) dla okazów zawartych w kolekcji:
numer kolejny pozycji, numer inwentarzowy okazu, nazwisko autora/autorów, nazwę okazu, wiek, miejsce pobrania okazu, arkusz mapy, miejsce przechowywania. Dla okazów opublikowanych podaje się strony, nr plansz i figur. Holotypy i paratypy podkreśla się na czerwono.
3. Numer inwentarzowy okazu tworzą 3 znaki: nadany numer kolekcji pisany liczbą arabską, numer działu pisany liczbą rzymską oraz numer pozycji okazu, pisany liczbą arabską, np. 125.I.2. Pozycja może zawierać jeden albo kilka okazów, tworzących integralną całość, wtedy pojedynczy okaz oznacza się kolejną literą alfabetu, np. 125.I.2a , 1245.II.15b

Rozdział III

Oznaczenia okazów i metryki

1. Okazy, w zależności od rodzaju zbioru, oznacza się numerem inwentarzowym przy pomocy nalepek lub na podkładzie wykonanym białą farbą. Dla bardzo drobnych, sypkich okazów lub z innych uzasadnionych względów, numer inwentarzowy można nanieść jedynie na opakowaniu.
2. Dla każdego okazu tworzy się kartę ewidencyjną okazu tzw. metrykę. Metryka zawiera następujące dane: nr inwentarzowy, nazwa okazu, wiek, miejsce pochodzenia, arkusz mapy, nazwisko autora kolekcji oraz nazwisko opracowującego kolekcję.